

[Steen Folke.]

USAs kommende krige, på samme måde som Japan var det, f. eks. i forbindelse med Vietnamkrigen.

Man kan derudover hæfte sig ved, at blandt de tredjelande, der har været på tale som aftagere af disse YF-16 fly, er lande som Vesttyskland, Canada og Iran. Hvis vi tager Iran, så er det velkendt, at Iran for øjeblikket er involveret i at bistå sultanen af Oman med et flere tusinde mand stort ekspeditionskorps, også med fly indsat i forbindelse med det, til nedkæmpelse af det folkelige oprør i provinsen Dhofar. Jeg vil også sige, at Israel har været nævnt som en mulig køber til flyets motor.

Det vil være naivt at tro, at det kun drejer sig om deltagelse i det trods alt ret begrænsede kompensationsarrangement. Erfaringerne fra Drakenflyindkøbet viser, at når først kontakterne er skabt mellem den danske virksomhed og den udenlandske aftager, ja, så løber produktionen automatisk videre på normal forretningsmæssig vis, selv om kompensationsbeløbet er spist op, og nøjagtig det samme vil naturligvis ske i forbindelse med denne flyhandel.

Jeg mener altså i det hele taget, at der rejser sig nogle væsentlige perspektiver omkring militariseringen af dansk industri, en militarisering, som ganske vist er pågået i nogle år, men som jeg naturligvis ikke mener bør drives yderligere frem. Jeg kan nævne de tidligere projekter, Sea Sparrow-projektet, et andet NATO-projekt, som allerede involverer dansk industri i betydeligt omfang, og også indkøbet af Leopardtanks. Det har jo været køb af principielt samme art som dette flyindkøb, selv om de har været i noget mindre målestok.

I forbindelse med disse former for produktion, og jeg tænker specielt på Sea Sparrow-projektet og dette nye flyprojekt, mener jeg, der rejser sig nogle spørgsmål omkring mulig overtrædelse af den danske våbenlov. Vi har ganske vist en lidet tilstrækkelig — for nu at sige det mildt — våbenlov. Den stammer fra 1930'erne og den

sikrer ikke noget som helst. Dens bestemmelser er så vagt udformede, at den ikke indebærer nogen reelle garantier; men selv i den udformning den har, mener jeg nok, at det kunne være værd at undersøge, om ikke der i virkeligheden allerede i forbindelse med Sea Sparrow-projektet sker en overtrædelse af loven. Jeg tænker naturligvis specielt på dens bestemmelser om, at industrien ikke må levere dele til våbenmateriel, som anvendes til, altså sendes til krigsførende parter og anvendes i krigsførende områder. Jeg mener, det samme spørgsmål altså rejser sig i forbindelse med denne flyhandel.

Indkøbet af disse jagerfly vil under alle omstændigheder, uanset hvem det endelige valg skulle falde på, bidrage til en yderligere integration i NATO-militærpagten. Det er klart, at sådan en flyhandel vil være god for ejerne af dansk våbenindustri. Det vil være godt for kapitalen at få indkøbt disse fly, og det er vel nok i en eller anden forstand nødvendigt for staten at indkøbe disse fly, vel at mærke nødvendigt for den kapitalistiske stat. Det er militærets opgave at forsvare klasse- og udbyttersamfundet, det samfund, som ordføreren for kristeligt folkeparti omtalte så smukt. NATO-samarbejdet med de andre højtudviklede kapitalistiske lande har sin pris. Der skal fyres nogle milliarder kroner af i den blå luft, og også her er det lønarbejderne, der betaler prisen.

Til sidst vil jeg sige om det af SF stillede dagsordensforslag, at vi mener, at dette dagsordensforslag nok er lidt slattent udformet; det kunne trænge til at blive strammet op. Det er klart, at vi ikke bare mener, det drejer sig om en afbrydelse af disse forhandlinger, men at det, der i virkeligheden burde stemmes om, var, om vi skulle have disse fly, eller om vi ikke skulle have disse fly. Men jeg skal ikke, og mit parti skal ikke stille nogen ændringsforslag for at forsøge at stramme det op. Vi vil nøjes med at stemme for det af SF stillede dagsordensforslag.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, at dette ting bør være sociali-